स्वतीः' व्याप्तिमत्यः, अत एव 'उर्विया' अत्यन्तविस्तृताः, 'शुम्भमानाः' शोभनाः। तत्र दृष्टान्तः, 'पतिभ्यो न जनयः' या स्त्रियः पत्यर्थं शोभन्ते तद्वद्देवीरित्यादीनि चत्वारि सम्बुध्यन्तानि। 'बृहतीः' गुणैर्महत्यः, 'विश्वमिन्वाः' विश्वस्य प्रीणयित्र्यः, 'द्वारो देवीः' द्वाराभिमानिन्यः, हे देव्यः; 'देवेभ्यः' देवार्थं, 'सुप्रायणाः' सुष्ठुगमनक्षमाः भवथ॥

अथ सप्तमीमाह। "आ सुष्वयन्ती यजते उपाके। उषासानक्ता सदतां नि योनौ। दिव्ये योषणे बृहती सुरुक्मे। अधि श्रियꣳ शुक्रपिशन्दधाने" [७] इति। 'उषासा नक्ता' अहोरात्रे देव्यौ, 'योनौ' अस्मिन् यज्ञस्थाने, 'नि' नितराम् आसीदतां। कीदृश्यौ, 'सुष्वयन्ती' सुष्ठु आयन्त्यौ गच्छन्त्यौ, 'यजते' यजनीये, 'उपाके' जनान्वचितुमुपक्रान्ते, 'दिव्ये' दिवि भवे, 'योषणे' योषितां वित्तेन प्रीणयित्र्यौ, 'बृहती' गुणैर्महत्यौ, 'सुरुक्मे' सुष्ठु दीप्ते, 'शुक्रपिशं' निर्म्मलरूपां, 'श्रियं', 'अधिदधाने', अधिकं धारयन्त्यौ॥

अथ अष्टमीमाह। "दैव्या होतारा प्रथमा सुवाचा मिमाना यज्ञं मनुषो यजध्यै। प्रचोदयन्ता विदथेषु कारू प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता" [८] इति। 'दैव्यहोत्र'नामकौ, देवौ अत्रासीदतामितिशेषः। कीदृशौ, 'प्रथमा' मनुष्यहोतुः पूर्व्वभाविनौ, 'सुवाचा' शोभनस्तोत्रौ, 'मनुषः' यजमानस्य, 'यजध्यै' यष्टुं, 'यज्ञं', 'मिमाना' उत्पादयन्तौ, 'प्रचोदयन्ता' 'विदथेषु' यज्ञेषु सर्व्वान् ऋत्विजः प्रेरयन्तौ, 'कारू' स्वयञ्च